

Зовнішнє незалежне оцінювання 2020 року з української мови і літератури (додаткова сесія)

Схема оцінювання завдання відкритої форми з розгорнутою відповіддю (власного висловлення) з української мови сертифікаційної роботи для осіб з порушеннями зору, які використовують у процесі навчання шрифт Брайля

58. Прочитайте наведений текст.

Часто, коли немає бажання щось робити або коли не вдається залагодити якусь справу, ми знаходимо десятки причин і пояснень, заспокоюємо себе. Так буває й тоді, коли сперечаємось з кимось попри усвідомлення, що проблема виникла з нашої вини. Зазвичай виправдати себе набагато легше, ніж визнати власну помилку.

Викладіть Ваш погляд на проблему:

Наскільки важливим є вміння чесно оцінювати себе?

Зміст власного висловлення оцінюють за шістьма критеріями, як показано в таблиці 1.

Таблиця 1

Критерій	Змістовий вияв і композиційне оформлення критерію	Бали
1. Теза	<p>Учасник формулює тезу, яка репрезентує його власну позицію.</p> <p>Учасник висловлюється в один із таких способів:</p> <ul style="list-style-type: none"> – чітко визначає, що чесність із собою, готовність визнавати власні недоліки й помилки є зasadничими принципами, якими має керуватися людина, якщо прагне досягти успіху в житті, рухатися вперед, жити в злагоді із собою й іншими; – стверджує, що вміння чесно оцінювати себе дуже важливе в житті, хоча в окремих випадках людина повинна мати шанс дивитися на себе «крізь рожеві окуляри», щоб, наприклад, не втратити віру в себе, подолати поточні труднощі тощо; – зазначає, що чесним із самим собою треба намагатися бути хоча б частково/іноді, хоча водночас зауважує, що в сучасному світі набагато важливіше не те, як людина сама себе суб'єктивно оцінює, а те, як її оцінюють інші; – стверджує, що оцінка самого себе ніколи не буває повністю чесною, наприклад, через природний егоїзм чи інстинкт самозбереження, а тому досить уже того, що людина хоча б інколи намагається оцінювати себе об'єктивно, визнаючи власні недоліки й проблеми, зокрема й дослухаючись до думки інших про себе. 	2

Критерій	Змістовий вияв і композиційне оформлення критерію	Бали
	<p>Орієнтовні опорні слова:</p> <ul style="list-style-type: none"> - особа, людина, особистість, індивід; інші, оточення, рідні, близькі, знайомі, суспільство; - вміння, здатність, готовність, схильність, спроможність; - чесність із собою, об'єктивна оцінка себе, чесна самооцінка, відвертість, самокритичність; омана, самообман, утеча від реальності, ілюзія; - чесно, відверто, об'єктивно, суб'єктивно, всебічно, критично, без приховання; - важливо, надзвичайно/категорично важливо, критично, суттєво, цілком, повністю, украй необхідно; частково, у міру своїх сил; - завжди, час від часу, інколи, ситуативно, за певних умов, у певних ситуаціях, не завжди, ніколи; - дивитися правді у вічі, не ховатися від правди; дивитися крізь рожеві окуляри; <p>Наявність конструкцій із причиновими сполучниками (підрядної обставинної причинової частини <i>бо, адже, оскільки...</i>) у тезі можна вважати аргументом.</p>	
	<p>У роботі немає вправного формулювання тези, але є речення та ключові слова, що доносять власний погляд участника на обговорювану проблему.</p> <p>Учасник пише лише про те, що людині треба вміти чесно оцінювати себе, не боятися дивитися правді в очі, визнавати власні помилки й проблеми, не вказуючи, наскільки це важливо.</p> <p>Учасник пише лише про те, що люди схильні не знати правди про себе, тікати від неї, намагаються бачити себе кращими, ніж вони насправді є.</p> <p>Учасник пише про те, що людям притаманно в усьому винуватити інших, вони не розуміють, що насправді у своїх проблемах винні вони самі, зокрема й тому, що живуть в ілюзіях, не готові брати відповідальність на себе.</p> <p>Учасник лише повторює фрази з формулювання теми, не висловлюючи власної позиції</p>	1
	<p>Учасник не формулює тези. Зміст висловлення свідчить про відсутність власної позиції щодо порушеної проблеми й несформованість того чи іншого погляду на неї.</p> <p>Учасник формулює тезу, яка не відповідає запропонованій темі</p>	0
2. Аргументи	Учасник розвиває свою думку, наводячи принаймні два доречні й переконливі аргументи (докази, підстави для обґрунтування, підтвердження висловленої тези), які пов'язують тезу з прикладами	2
	<p>Учасник наводить принаймні один доречний аргумент (доказ, підставу для обґрунтування, підтвердження висловленої тези).</p> <p>Аргументи дублюють один одного, тобто другий аргумент перефразовує зміст першого.</p> <p>Один з аргументів не є доречним стосовно сформульованої тези</p>	1
	Учасник не наводить жодного аргументу для обґрунтування тези або наведені аргументи не є доречними	0

Критерій	Змістовий вияв і композиційне оформлення критерію	Бали
3а. Приклад із літератури чи інших видів мистецтва	Аргументи підкріплено, проілюстровано принаймні одним розгорнутим, добре поясненим прикладом з художньої літератури чи інших видів мистецтва. Указано проблему, порушену у творі, художній образ, через який проблему розкрито, назву й автора твору. У творах з інших видів мистецтва тестований може не вказувати автора.	2
	Ілюстрація логічно вписується в розвиток доведення, показуючи розуміння учасником того, як його міркування стосовно шляхів розв'язання певної проблеми виявляються, підтверджуються в мистецькому творі	
	Немає мотивації наведення прикладу; приклад не конкретизований через художній образ; у прикладі є фактичні помилки	1
	Прикладу з літератури чи інших видів мистецтва немає або він не є доречним	0
3б. Приклад, що є випадком із життя або історичною подією	Учасник наводить принаймні один доречний приклад із власного життя або подію з історії чи суспільно-політичного життя, що є конкретною, локалізованою в часі та просторі. Ілюстрація логічно вписується в розвиток доведення, показуючи розуміння учасником того, як його міркування стосовно шляхів розв'язання певної проблеми виявляються, підтверджуються в особистому житті конкретних людей або в суспільному минулому чи нинішньому житті. Учасник може покликатися на факти з біографії митців, які стосуються їхнього суспільно-політичного життя	2
	Немає мотивації наведення такого прикладу; він не конкретизований; у ньому є фактичні помилки	
	Прикладу з історії, суспільно-політичного чи власного життя немає, або він не є доречним	0
	Висловлення демонструє зосередженість на запропонованій проблемі, цілісний, послідовний і несуперечливий розвиток думки (логічність і послідовність викладу). Заявлена теза учасник послідовно доводить. Він постійно тримає порушену проблему у фокусі своєї уваги, не відступаючи вбік. Учасник висловлює думки в певній послідовності, відбирає лексичний матеріал і мовленнєві засоби відповідно до теми й ситуації міркування, використовує різноманітні синтаксичні конструкції. Текстові властива зв'язність, яку можна простежити і на рівні розгортання думки, і на рівні правильного й доречного використання спеціальних засобів зв'язку. Учасник структурує роботу за абзацами	2
4. Логічність, послідовність	Учасник відволікається від обговорюваної проблеми. У роботі є порушення логічності, цілісності, послідовності й несуперечливості розвитку думки. Учасник не структурує роботи за абзацами	1
	Логіки викладу, цілісності, послідовності й несуперечливості розвитку думки немає	0

Критерій	Змістовий вияв і композиційне оформлення критерію	Бали
5. Висновок	Наприкінці власного висловлення учасник робить підсумок зі свого доведення, указуючи на те, яку домінантну думку (позицію) він урешті тримав у полі зору, коли наводив аргументи й приклади. Висновок відповідає запропонованій темі й органічно пов'язаний із тезою, аргументами й прикладами. Висновок розташований наприкінці роботи	2
	Висновок лише частково відповідає тезі або лише частково пов'язаний з аргументами та прикладами	1
	Висновку немає; висновок не відповідає сформульованій у власному висловленні тезі; висновок не пов'язаний з аргументами та прикладами	0

Мовне оформлення власного висловлення оцінюють за двома критеріями (**6а** та **6б**), як показано в таблицях 2 і 3.

Таблиця 2

Критерій	Кількість помилок	Бали
6а. Орфографія та пунктуація	0–1	4
	2–6	3
	7–11	2
	12–16	1
	17 і більше	0

Таблиця 3

Критерій	Кількість помилок	Бали
6б. Лексика, граматика та стилістика	0–1	4
	2–4	3
	5–7	2
	8–10	1
	11 і більше	0

Під час оцінювання орфографічної й пунктуаційної нормативності роботи **2 (дві) негрубі помилки** рахують як **1 (одну) грубу**. До негрубих зараховують такі помилки:

- у написанні великої літери в складних власних назвах;
- у випадках написання разом і окремо префіксів у прислівниках, утворених від іменників з прийменниками;
- у випадках нерозрізнення ***ne/ni*** (*не* *хто інший* / *ніхто інший* ...);
- у випадках, коли замість одного розділового знака поставлений інший;
- у пропуску одного зі сполучуваних розділових знаків або в порушенні їхньої послідовності.

Негрубу орфографічну й негрубу пунктуаційну помилки НЕ ДОДАЮТЬ і НЕ ЗАРАХОВУЮТЬ як **1 (одну) грубу**.

Систематичне порушення норм милозвучності (**3 (три) і більше** випадків порушення на одне з правил: ***y–v, i–y–ma***) рахують як **1 (одну)** орфографічну помилку.

Відсутність крапки в кінці речення рахують як пунктуаційну помилку тільки один раз.

Порушення норм написання псевдонімів уважають орфографічною помилкою. Орфографічною помилкою НЕ є скорочення імен та імен по батькові в написанні псевдонімів, частиною яких є справжнє прізвище або ім'я митця, наприклад, І. С. Нечуй-Левицький або Г. Квітка-Основ'яненко, П. Мирний, М. Хвильовий. В інших випадках такі скорочення є орфографічною помилкою, наприклад, Л. Українка, О. Вишня.

Несловесні записи (цифри, піктограми тощо) не враховують у кількість слів.

Ухвалено на засіданні предметної фахової комісії з української мови
при Українському центрі оцінювання якості освіти

05 серпня 2020 р.